

Anni Svanholt (SF):

Formålet med zoneloven er at sikre, at den sammenfattende planlægning forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og medvirker til at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

I SF mener vi, at amtsrådet, som i øvrigt forvalter naturbeskyttelsesloven, miljøloven, vandindvinding, råstofloven m.fl., er bedst egnet til at varetage dette formål set på baggrund af de øvrige interesser i zoneloven.

Zoneloven er et vigtigt redskab i planlægningen og beskyttelsen af det åbne lands interesser, og evalueringen af frikommuneforsøgene med overførsel af landzonekompetence fra amtsråd til kommunalbestyrelser viste også, at der er en klar og hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem amt og kommune som følge af revisionen af lovgivningen på plan- og naturbeskyttelsesområdet.

Derfor skal den nuværende kompetencefordeling mellem amtsråd og kommunalbestyrelse fastholdes. Denne vurdering deler vi helt i SF, og derfor afviser vi det foreliggende lovforslag.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonebestemmelserne var oprindelig og er stadig at beskytte det åbne land mod spredte bebyggelser og anlæg, så byudviklingen sker de steder, hvor der gennem region-, kommune- og lokalplanlægning er åbnet mulighed for det.

Takket være en fornuftig planlovgivning er det i Danmark lykkedes at holde det åbne land frit, hvilket mange andre lande i dag må misunde os. At det er lykkedes for os at bevare store dele af vore landskabelige værdier, har ikke bare stor betydning for vores egen livskvalitet, men også for de større og større økonomiske interesser inden for turisterhvervet, som er afhængigt af, at vort landskab er smukt og helt.

I 1980 blev landzonekompetencen inden for lokalplanlagte landzoneområder overført til kommunalbestyrelserne, og i 1984 blev kommunernes kompetence udvidet til også at omfatte de såkaldt entydigt afgrænsede landsbyer.

I forbindelse med frikommuneforsøget fik en række kommuner endnu større beføjelser, idet landzonekompetencen blev overflyttet fra amtsråd til kommuner. Erfaringerne fra disse forsøg var efter Det Radikale Venstres opfattelse ikke entydige. Fordelene var, at afgørelserne kom

tættere på borgerne, og at sagsbehandlingen ofte gik nemmere, men det var en ulempe, at reglerne generelt blev behandlet mere lempeligt af kommunerne end af amterne.

For os er det selvfølgelig vigtigt, at borgerne får så stor indflydelse som muligt på deres lokalområdes udvikling, og det er der også åbnet mulighed for. For det første er der mulighed for at lave lokalplanlagte landzoneområder, som kommunerne selv administrerer, for det andet kan kommunernes kompetence også udvides til landsbyerne, og for det tredje kan der uden landzonetilladelse etableres virksomheder i overflødiggjorte landbrugsbygninger.

Kommunerne har således mulighed for at få temmelig stor indflydelse på landzoneudviklingen, hvis de vel at mærke benytter sig af det. Jeg vil derfor opfordre til, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet får lavet en evaluering af, hvorledes kommunerne udnytter den kompetence, der rent faktisk kan få i henhold til landzoneoplysningslovgivningen, eventuelt med bistand fra miljøministeren.

For nærværende er Det Radikale Venstre ikke parat til at ændre planlovgivningen. Det skyldes for det første, at overførsel af landzonekompetencen vil stride imod de seneste ændringer i plan- og naturbeskyttelseslovgivningen, hvor et af hovedprincipperne har været at fastlægge en klar arbejdsdeling mellem kommune og amt. I omkring 40 pct. af landzonetilladelserne skal der således også gives tilladelse efter naturbeskyttelsesloven, som forvaltes af amterne. Lige for øjeblikket er amterne i færd med at lave en samlet planlægning for beskyttelse af vandindvindingsoplandene, og denne planlægning, som i forvejen er meget vanskelig, vil sandsynligvis blive endnu vanskeligere, hvis landzonekompetencen og forvaltningen af det åbne land er splittet op på utallige kommuner.

For det andet mener vi, der kan blive fare for, at der ikke sker en sammenhængende naturforvaltning af sammenhængende naturtyper, og for det tredje er det således, at der er opbygget en stor ekspertise om det åbne land i amterne. Det vil være vanskeligt og sandsynligvis ikke ressourceoptimalt for 275 primærkommuner at opbygge en lignende ekspertise.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte det fremsatte lovforslag, men vi vil til gengæld opfordre til, at det bliver kortlagt, hvorledes kommunerne udnytter deres eksisterende mulighed for at være landzonemyndighed, eventuelt med henblik på en oplysnings-